

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Mivhar ha-peninim

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah
הדויה-זב המלש, לוריבג זבא

Be-Tshernovits, 615 = 1854

ודבל סכחה תוצמ רעש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12379](#)

האדם שיאל מי רעהו כי כל מעשה האדם במעשה רעהו ע"ב כשהיה בתוך עם התריע על טוב שביהם ויאל התריע לרע פן תהיה כמוهو: ודע כי האoil אם יהיה נמצא לא ישאלו עצתו: ואם יפרק לא יפרק ולא יהיה נכבד כל ימיו. ואם יהיה במושב החכמים ישמע הדברים ולא יבין ויראה הענינים ולא ירניש: והזהר מהדבר הרע במושבות. וממן השיחה לפני חכמי התורה וממן השחוק לפני החכמים ושמע לחכמי התורה והבניע לחכם וכבוד את הנדול. ורפה בנטף לקטן ועווב את החנפ' ורגואה כי הם מזיקים לאדם זהם מן השגנון וקלות הדעת: ודע כי מדות הנדייבים אהוב בני ארם ותעלם ממומיהם ועיזבת הנשירה לחוטא והמלחילה למראם' והסבירת פנים לדל וכבוד האוהבים: ויאל תחפש על ענייני בני אדם. ואל תחקור על הדברים. והסתבל במה צויתיך. וצורך יערכ':

שער מצות החכם לבנו אמר החכם בני אל תקבל ישרה על אנשי עירך. ואל תבזה לדבר הקטן כי יבא לדבר הנדול ואל תחולק עם אדם בעטן. כי אתה מצער אותו. ואל יקbez במושבך אנשים שהולקים לנזוח. ואל

פירוש

כמראת פטוכ' . וככינה עונכה אם יהיה נמצא . במחורת לנטיס חכמים: ואם יפרק . סלה יסיה ס: לא יפרקlein נטהדרו כלוס: ורפה בנטף לקטן . להגנו נמת ובלבדי גוטס: צורך . כמו זו ר' זידך צאי (דנרייס ל"נ) כיוי לזרה יפנדך:

שער מצות החכם לבנו לדבר הקטן בעיניך. זו סתומת קען לפי בעה: לנזוח. שומדים על

יונך

שער מצות החכם לבנו

ואל תשמה בנפל אויך . כי לא תרע מה יבואר יאל
תראה היכולה בעת הנבורה כי איןך יודע איך יחוור
הזמן עלייך . ואל תלעוג לטעות זולתך . כי איןך מושל
בדבורה פיך : ותקבל טיעות בני אדם בדמות הנכונה כפי
יכולתך . ואל תחן אהבתך לאוהבר בפעם אחת ושים
האמת תמיד לעומתך תגצל כל ימיך ותהיה לעולם מבני
חוריין : ואטר החכם לבנו דע כי ראש האמונה יראך
האללים ומצוותיו : בני דע כי האלים יעד הגבויים
להשפילים . והשפילים להגביהם . על כן השפל עצמן
בדי שנישאך האלים בני אל תארח מהתשובה כי יבא
הפגע פתאים . בני הרבה מהאהבים ואל תחן לך
למעשה לטמי שהרע לך . בני אל תEMBER אשתק ביפוי
אשת זולתך . כי החשך מתחה השכל וכבר התעה מי
שהיה חכם מך . בני חשוב עצמן רשות ואם תהיה
עשיר . מפני שאתך נפרד מהעוישר . בני אל תעטוד
לפני המלך כשהוא כועס : ולא לפני הנהר כשהוא
שוטף : בני אל תגוזר דבר עד שזועץ את מי שיישר
אותך : בני ירא מרעי בני אדם והזהר מטויביהם :
בני

פירוש

על דעתך ומייס מליריס סלחמת : תראה : נגד צוינך יכולך לך קס
בעת סכידך בגבורה לעצומו : איןך מושל וכו' . ושם ילעיגנו עלייך כמו
כן : בדמות הנכונה . ככלומר שתרום למוח דבריגס כפי יכולך להיות
לקס דוגמך על נכוון . אף סלויים נרהיים דומים לו צפלו השענן : בפעם
אתך . עד שחייבתו בלחמת : מבני חירין . סלום חיריך להעת כל נדריך :
יעד . בחרטו : פתאים : עיל סוב יוס מהד לפפי מיתפרק חכם מך .
על כן כל בימך אל חמץן : רשות ואם וכו' . אף קס מהה עזיר :
נפרד : מרlyn שכורה גנולס גאות : מרעי בני אדם . נמי חרס
פאריעיס מעז'יס : והזהר מטויביהם . סלום לעז'ת נגד רלונס :

פגום

שער מצות החכם לבנו

ל

בני שם קניינך בעולמך אשה טובה וחבר טוב תזוח אל
האשה בכואך ואל החבר בצארך : בני אין עושר
כבריות ולא נעימותقلب טוב : ואמיר מי שקפוץ ידו
מהדלים ישלוט האלים המלבים בממוני ואמיר הנדיות
הרגשה הטובה עם קבלת התעלומות ואמיר העניין
שלשה עניין שטובתו נראית דבק בו : וענין שדעתו
נראית : סור ממנה . וענין שיש בו ספק : השליך על
ה יתברך : ואמיר אל תרבו לדבר מבלתי זכר האלים
פן יקשה לבככם כי הלב הקשה רחוק מהאלים :
ואל תביטו בחטאיך האדם מפני שאתם גדולים ותשכחו
חטאיכם: ואמיר מי שנקה מן השלשה לא יחסר שלשה .
מי שנקה מן הבעם . גיע אל היקר : ומי שנקה מן
העבירות גיע אל הבוד : ומי שנקה מן הכלות גיע
אל הנדולה . ואמיר בפירת הטובה נבלה וחברת הבסיל
רעיה חוליה . ואמיר לא נוקש אדם שהביר ערך עצמו .
ולא תהחרט מי שעצם עניינו . ואמיר מדת האדם מקריא
לבו . ובפי שבלו תהיינה מדוותיו : ואמיר מי שחשב טוב
על בני אדם אינו מבין ענייני הזמן . ואמיר מי שהתרפה
לא

פירוש

תנוה . יסית לך נתה : בבואך . נבימך : במנוני . לנו צלום מרלוונו :
הרגשה הטובה . טרגינס בטונח כבורה מלוי : עם קבלת התעלומות .
ליי כקדוז דרייך הוּא פיגעלמיס מנוי מדס עלעומה עסה ס' כהה : מבלתי
זבר האלים . סתמאר מס' ריאס ס' : ואל תביטו וכו' גדולים . צעיניכס
וחגנוו . ותצעכוו חטוייכס לא נוקש . לה נכצל מי שעצם עניינו .
מרח ס' דרעד : מקריא לבי' כלומר לפוי סיקרכו לו לדו מקרוו אינו מבין
ענייני הזמן . כלומר חיינו נוחן לב להבין בענייני הזמן מה מס' יסתאו כבוי
מדס כזמן מה מקומות : שהתרפה . לעזות כמות קרווען : מאוחר
צעלמא

... ואל
יחזר
מושל
כפי
ושם
מבני
יראת
בוחים
ענידך
יבא
לבך
ביופי
עה מי
זהיה
עמדו
טהרא
ישער
ס :

לה כס
יר כמו
לכיות
בפעם
יריך :
עמאד :
ר :

שער מצות חחחים לבנו

לא יגיע אל הרפואה ואמר לא תשלם חכמת האדם עד
שיהא מוקדם בשלשה מאוחר בשלשה . נקי משלשה;
סומך על שלשה . השלשה המוקדמות הshall' והענוה
והרבור . והמאחרות החנפ' וה מהירות ועיזבת המועצה
והשלשה שיהא נקי מהם : החמדת והחישק והכזב כי מ'
שיחמוד יארוב :DMI שחשקתו' . ודברי רוח וכזב מה
יועילו כי אף על האמת יחשד . והשלשי' שיסמוד עליהם
המתוון והשציק' והסביר : ואמר מי שיוכל למנוע עצמו
מד' ניצול מד': נמנע מרבעה מהירות . והעקשות
והגאות . וההצלחות . כי פרי מהירות חרטה . ופרי
ההצלחות הבשלון : מי שמחשב על בני אדם איט
מבין ענייני הזמן . מי שמתකן מה שבינו לבין הבורא .
יתכן הבורא מה שבינו ובין בני האדם : מי שמתתקן
ענייני אחריותו . יתכן הבורא עולםיו ואחריותו . מי שמתתקן
סתורו . יתכן הקב"ה גלוין : שלשה דברים אין מרגישין
עםם בגנות : המוסר הטוב . ותרחק מן הרז'יך . וסיד
מן העבדות : ואמר הכם לבני בני הבן כספק ומחיתך
ותורתך

פירוש

בשלשה . סיכון מחר פגע מדרך מדריכים תלוי : ועיזבת המועצה .
טמיינו בוחר בעלות הכתמים : יארוב . תמיד מחר טון קאריס : יחשד .
ולצ' ימינו בכל פצע ומכל"ס קצקר ודבורי רוח וכזב : העוזות . סייעו פיע
נד החולקים נגידו : השנאה . טינקהלו כי חזק : הבשלון . במעצמו .
שמחהшиб על בני אדם תלון נכס לפ' רלהות עלייו בלדייק ורעד לו או רשת
ונוכן לו : איןנו מבין ענייני הזמן . עליי הטעולס כה סכום חחת ציעו
זמן : אחריותו . קעופ"ב : עולםו . לך קעיס"ז : גלוין . דבריו
בגלויס בועלס יתקן לנווכה : בגנות . כל סכל'ל בגנות . תלzon בגידה .
ונס"ג כהוב נבדום וקמוכן קמל : ליום מועד . ליום פאות . ויכן
כפנק לתת ממות לתקה וgamilot חפל ומחייב לפרנס ענייס : ותורתך :
לلمוד

שער מצות החבם לבנו

לא

ותורתך ליום מועדך . ואמר ירא מישיבת הבסיל .
כאשר הבטח בישיבת הדעתן : ואמר מי שהוא סובל
חברת הczן הוא רע ממנו . והרשע אינו שם על לכוי
מה שידבר : והירא אין פוקד את דבריו : ואמר מי
שמשمر עצמו מהכזב מושל בלשונו וימעת חטאו .
ואמר מי שהראה מום בנפשו כבר שכחה . כאשר ישכח
בני אדם במה שאין ברך דאג ולא תשמח : ואמר מי
שהתרחק מהחותאי ניצל מהמומים : ואמר טוב רחוק
נאמן . מקרוב מרמה : ואמר על כל דבר שלטונו אין
התחרר לנכונה בשאלת העצה . ולא התמדת הטובות
בדבר כהענקה . ואמר מי יגנה עניין עצמו בגלו ישכח לו
בסתר : ואמר כשתראה אדם מספר ברך טובה שאין ברך .
אל תבטח בו . וכשתראה שני בני ארם מתחברים
שלא לשם שמים טופט לחתפר . ואמר דין הבסיל
שהוא משבח להפוך מה שיודע המשובח מעצמו : ואמר
מי שהוא בו שלשה דברים כבר נשלה אונתו . בשואה
רוצה אין רצונו מוציא אותו אל השקר . ובשהוא בועם
אין בעסו מוציא אותו מן האמת . ובשהוא יכול איינו
שולח

פירוש

למוד לומר ולעוזה : ירא מישיבת הבסיל . ומול חנעם בו כהן בר מכתא
ביצbatch סדעתן : אין פוקד את דבריו . סל קרעע : כבר שכחה :
ל-פוץ : דאג . סטיגיס מוקד : שלטן . פנורם פאניכח : להתחבר
לנכונה . כלומר אין רומי לסתה לדבר ונכו כמו קהלת קעלת קולד
הצטב : ולא התמדת הטובות בהבר . שיחטד כתועה דדריז ועסקיין :
בהענקה . סייניק לטדיין ולפועלו . וכן לנעניש כדין תורה : שנינה עניין
עצמו . וכוכן סהפקה סמחפה במנציו קטוביס : אל תבטח בו . סקונ
מתלון צך : דין הבסיל . דרכו של כסיל סקונ מזבצ מה עולם וכוכן
גבפוך מה סיודע המזבצ מעלמו כלוי סייחפר עלמו : כשהוא רוצה :

ומבקע

יא

שער מצות החכם לבנו

שולח יד במא שאיינו שלו: ואמר שני דברים לא יתחברו
 הנפש הטוב והכילות: ואמר שעשה אין נמלtein מן
 הדאות עשיר שנירש זעיר שמחה על ממונו והנמר
 והחומר ומי שטבקש חכמה שאינה ראייה וממי שמתהבר
 עם אנשי המוסר מבלהדי מוסר: ואמר שלשה דברים
 ראוי לחמול עליהם מכל אדם. דעתן שמניג משוגע.
 וצדיק שימושו בו רשע. ונדייב שהוא צדיק לנבל:
 ואמר שאדם תפס את חבריו בקהל אמר לו הניעני כי
 דברת בגנותי. ואמר לו חברות הרעים מביאה להשׁוב
 רע על הטוביים: ואמר שלשה אינם נודעים אלא
 בשלשה דברים העני בעת שכועם. והגבור במלחמה.
 והאהוב בעת הצורך אליו: ואמר על מלך אחד שהרג
 אחד משריו. ומצא כחוב בהגורה אם הגורה אמת
 החריצית שקר זאם חכגד בטבע הבטחן בבלתי אנשי
 האמונה. עצלה. ואם דמות אהוב לבני אדם הבטחה
 בועלם שגעון. ואמר אין ריש ורעב כחריצות ורעבון
 הנפש. אין עיוש כרצון וההשתפקות. ואין שכל כמו
 ההגנה. ואין חסידות כיראה ולא יופי כדעת נווה:

ואמיר פירוש

ומבקש דבר: יבול. לקחת לו לכינע לזכ לזכ דבר. שנירש. טיעקה רך
 דוחג קמיד על פסום חכין: שאינה ראייה. לומד כמו חכמה יוונית
 שנזרו עליה. שניניג משוגע. סמאניג מיניג סדרחן ומוזל עליון: חפס
 את חבריו בקהל. סחיסו צפמי קפל נס על דבר גנוו. וס פ' .
 הגינוי. כלומר סגיאו חלי. סדרר סברת גנוטי: אם הגורה אמת.
 כלומר סגנורס מדורג יתפרק. זו כחרילות סלאס מזגדל לטלה על ידי
 ברך מווילך זכר ווס זכר וזום. זאיו מועל כלום: ואם הבגד בטבע.
 כלומר חמיון מעכט אטול לבנו ליט נמזיו אם כן סכטחון דהנדים פד
 סלן נכהנו סאס בודמי קאשי הומנה מומעלת רגה. כחריצות ורעבון
 הנפש. לקבץ ממן: מהחמס. גול.

שער מצות החכם לבנו

לב

ואחר אל תשיב אל הבסיל בטעותו כי אם תלמידנו
ישנאר : ואמר אני ידא מהmons מי שאינו מוציא עליו
עוור זולתי האלים: ואמר החל נפשך למנוע הדטעותה
ובאשר תמנע תקרא חכם . ותהי תוכחה נשמעת
אם תוכיח וישמעו בני אדם דבריך וילמדו מטעיתך :
ואמר כשיתקbez לאדם היראה והצדק אין מזיק
לו החסרון .

שער פרישות מעולם הזה ואהבת העה"ב

אמר החכם

מלות העה"ז על הבורא שאין מדרין אותו כ"א בו ואין
מণיע מה שיש אצל הבורא כ"א בהנתנו . ואמר אין
מבקשין העולם אלא לעושר ולמנוחה ולכבוד . ומקש
העולם לא יגיע אליו . והפורש ממנו . יהיה יקר בעזיבת
הבקשה מבני אדם . ועשיר בשמהתו בחלקו ומניה
בגפו להוצאות העולם מלבו ומגיע לבקשתו ולא תורה
ובלא عمل : ואמר אין ראוי להכם לשימוש על רוב
מן ולא שיתאבל על מעותו . אבל ראוי לו לשימוש
בשבלו ובמה ישקרים ממעשו הטוב מפני שבתו
שאין

פירוש

מי שאינו וכו' . כי יתומים ולטמיים: החל נפשך . ככלומר הכהיל ליטוג נפקד
בימיע עליו מדרכיס גמציעס קוחה: החסרון . טיך לו מטיבת שולס הו :
שער פרישות מעולם הזה ואהבת העה"ב . מזות
בחעוני הנוס"ז : על הבורא . מכיה פאודס על רון הכרום לנבדו :
אותו . סקב"ס : בו בחעוני טוח"ז : לא יגיע אליו . כי אין חרס מז
וחי' פלויו בידו : יקר בעזיבת וכו' . סבמס ספורץ עליו מנטוש"ז .
הייו צה לדי צהלה וכקצת מגני קדס רק מסתפק במעט צביו : ומניה
בגפו . טיך לו מגוע כמה צמוליים דאגת עולס כה מלכו : ואין נתפס

טול